

Arrest

nr. 253 782 van 30 april 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 januari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Ghanese nationaliteit en bent u geboren in Accra. U behoort tot de Ewe bevolkingsgroep. Omwille van de gezondheidsproblemen van uw moeder werd u tot uw vijf à zes jaar in Ajouja, een dorp in Togo, gelegen aan de Ghanese grens, door uw oma grootgebracht. Na haar overlijden nam uw vader u mee naar zijn nieuwe gezin in Anatikope (Ghana). U ging er tot uw vijftien jaar naar school. Uw hoger secundair onderwijs volgde u in Taviépwe, gelegen bij de stad Ho (Volta regio in Ghana). Vervolgens verhuisde u naar de wijk Madina in Accra, waar u introk in het familiehuis van de vader van uw moeder. Vanaf 2003 studeerde u gedurende drie jaar aan het “College of Education”. In 2007 verhuisde u naar een huurwoning in Madina en begon aan uw studie aan de “University of Ghana”.

In 2011 zette u een eigen computerzaak op. In hetzelfde jaar kwam uw vader u opzoeken. Hij vertelde u met gezondheidsklachten te kampen te hebben en een spirituele behandeling te willen ondergaan. U stuurde hem naar de kerk waar uw oom (nonkel) F. D., hulppastor was. Na het vertrek van uw vader naar zijn geboortedorp Gboloba in Togo, vroeg uw oom Francis waarom u uw vader had laten gaan. Hij vertelde u dat uw vader in een eigendomsconflict was verwickeld met zijn familieleden in Gboloba en dat hij er was mishandeld omdat hij een vloek had uitgesproken, waardoor zijn eigen broer K. K. verlamd raakte. Drie à vier maanden later kwam uw vader u terug opzoeken. Nadat hij u over zijn problemen had ingelicht, regelde u hem onderdak in het medisch centrum dat in het bezit was van de familie langs uw moederskant. U kende verder geen problemen en reisde regelmatig naar het buitenland voor uw werk. In februari 2017 kreeg u een anonieme telefoon van een man die zich voorstelde als een mededorpeling van uw vader. Hij zei dat de aktes van de eigendommen van uw grootvader niet waren teruggevonden in het huis van uw vader en dat u deze moest overhandigen. Nadat u zei geen documenten te hebben werd u met de dood bedreigd. U verdacht uw neef K. D., zoon van K. K. achter de bedreiging te zitten, maar deed geen aangifte van het incident. U besloot uw studies aan de universiteit verder te zetten. In mei - juni 2017 kwamen drie personen naar de balie van de universiteit en vroegen u te spreken. Eén van hen, een agent in burger stelde zich voor als een medewerker van CID (Criminal Investigation Department) van Madina en de twee anderen als inwoners van uw vaders dorp. De agent in burger beschuldigde uw vader van diefstal van eigendomsdocumenten en moord en eiste van u uw vader aan te geven. Nadat u zei niets te weten over eigendomsdocumenten werd u gevraagd uw verklaringen in het politiebureau van Madina te komen noteren. De veiligheidsagent van de universiteit die getuige was van het gesprek verhinderde dat u werd meegenomen en eiste hun vertrek. Uit veiligheidsoverwegingen besloot u een hele maand bij uw studiegenoot N. te logeren. Vervolgens verhuisde u naar een ander adres in Madina. In mei juni 2018 kreeg u opnieuw een anonieme telefoon waarin werd geëist dat u eigendomsdocumenten die uw vader zou hebben bewaard aan de dorpelingen in Togo moest overhandigen. Weerom werd u met de dood bedreigd. U deed geen aangifte van het voorval. Eind juli 2018 hoorde u rond middernacht op uw deur kloppen. Na drie keer te hebben gevraagd wie daar was, hoorde u dat er op uw deur werd getrapt. U wachtte niet af wie zou binnenkomen en vluchtte langs een raam naar uw oom E. in Madina. Daags na het voorval ging u, vergezeld van uw twee ooms, Francis en E. en uw vriend/collega A., naar huis en stelde een inbraak vast. U merkte dat uw koffer, met uw laptop, computeronderdelen, uw paspoort, voorzien van een visum voor Italië, een vliegticket voor Italië en wat geld, was verdwenen. U deed geen aangifte van de inbraak, noch van de diefstal. Na drie dagen bij uw oom te hebben ondergedoken, reisde u naar uw zussen in Ktepoe waar u de volgende drie weken van de ene zus naar de andere trok omdat u zich niet veilig voelde. Daar u vreesde omgebracht te worden door de familieleden van uw vaderskant, zoals uw oom K. K. B. en diens zoon D. of door de ouderlingen van het Togolese dorp waarvan uw vader afkomstig is, besloot u Ghana te verlaten. U contacteerde uw vriend G. die werkzaam was bij de haven in Tema. Hij regelde voor u een plaats in een schip. Ongeveer op 12 augustus 2018 kroop u in de haven van Tema in een boot die u naar België zou brengen. Drie weken later, in september 2018, kwam u aan in Antwerpen. Op 13 september 2018 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Tijdens uw verblijf in België vernam u uit gesprekken met uw zussen dat uw vader in september 2018 was overleden. Na uw vertrek had hij zijn schuilplaats in het medisch centrum van uw oom verlaten en keerde terug naar Togo, waar hij in Buzikope, een voorstad van Andoyoto, een traditionele behandeling in een kerk onderging voor zijn gezondheidsklachten. Uw tante liet na zijn overlijden zijn lichaam overbrengen naar zijn geboortedorp Gboloba, waar hij werd begraven. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw geboortecertificaat (d.d. 11/09/2002), uw studentenkaart (d.d. 04/0/2016, geldig tot 31/07/2019), uw voter's card (d.d. 25/03/2012), een kopie van een medisch attest van een ondergane endoscopie uitgevoerd door een arts van de 'Christleads Medical Services' in Accra (d.d. 07/07/2018), een brief ondertekend uw oom E. K. D. waarin hij uw problemen uiteenzet (d.d. 08/07/2019), een overzicht van opname (gedurende een week) van uw bloeddruk en hartslag, een medische fiche, opgesteld door Fedasil (07/09/2018) en zeven prints van artikels van het internet over verschillende misdrijven in Ghana met dodelijke afloop waarmee u wil aantonen dat er geen veiligheid is in uw land omdat mensen er het slachtoffer van een moord kunnen worden. Na uw persoonlijk onderhoud stuurde u op 15 oktober 2020 per mail een brief van uw vriend en collega X (d.d. 16/10/2020), waarin hij stelt dat u bijna was vermoord in uw woonst en u diende te vluchten omwille van een familieconflict. Op 22 oktober 2020 stuurde uw raadsman, mr. Eric Massin, een mail met uw opmerkingen op de nota's van uw persoonlijk onderhoud, te vinden op pagina 30,31,34 en 35.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de door u beweerde reisroute. U verklaarde hierover een illegale reis te hebben gemaakt per schip, van de haven van Tema in Ghana tot Antwerpen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.25-26). U gaf vervolgens aan over een geldig paspoort te hebben beschikt voorzien van een visum voor Italië en over een vliegticket voor een geboekte zakenreis naar dat land, maar stelde dat al deze documenten u werden ontvreemd bij een inbraak in uw woning eind juli 2018 (notities CGVS, p.21). Gevraagd of u een aangifte deed van de inbraak en het ontvreemden van deze documenten gaf u aan dit niet te hebben gedaan. Uw uitleg bang te zijn geweest dat de mensen die u bedreigden de politie de mond zouden snoeren, is echter niet afdoende voor uw nalaten, gelet het belang van dit paspoort in uw beroepsleven en bovendien niet overtuigend (notities CGVS, p.21,24). Behalve dat u over geen enkel begin van bewijs van de beweerde inbraak en diefstal van uw paspoort blijkt te beschikken, zijn verder ook uw verklaringen over het verlies van uw paspoort niet aannemelijk. Uit beschikbare informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt immers dat uw Schengenvisum op 1 augustus 2018 werd uitgereikt door de Italiaanse autoriteiten, dat wil zeggen na de door u beweerde inbraak die u bij de DVZ op 28 juli 2018 en op het CGVS eind juli 2018 dateerde (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5). Dit visum was geldig van 25 augustus 2018 tot 14 september 2018. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u bewust uw paspoort, met de daarin aangebrachte informatie zoals het Schengen visum en in- en uitreisstempels in uw paspoort die niet overeenstemmen met uw asielrelaas, voor de Belgische asieldiensten tracht achter te houden. Uw paspoort ter zijde kan er bovendien aan de door u beweerde inbraak –waarvan u stelt dat deze u zo veel angst had ingeboezemd dat u ging onderduiken en het land besloot te verlaten (notities CGVS, p. 11,12,23,39)- helemaal geen geloof worden gehecht. Uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en op het CGVS met betrekking de door u beweerde inbraak bevatten immers frappante tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid volledig op de helling zetten. Zo verklaarde u bij de DVZ 's nachts wakker te zijn gemaakt door een heftig gebonk op uw deur (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5). Uit uw uiteenzetting op het CGVS blijkt nochtans duidelijk dat u nog niet sliep, daar u net klaar was met uw pen in uw boek te steken en richting slaapkamer te stappen toen u geklop hoorde (notities CGVS, p.41). Waar u bij de DVZ vertelde daags na het incident met uw nonkel E. K. D. en een zuster naar uw huis te zijn gegaan om te kijken wat er was gebeurd (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5), gaf u op het CGVS aan dat u behalve met uw oom E. –een naam die u overigens corrigeerde naar E. (notities CGVS, p.42)- met uw oom F. D.en uw collega A. uw woning ging inspecteren. U ontkende dat uw zuster was mee geweest. Geconfronteerd met deze uiteenlopende voorstelling van dezelfde feiten, meldde u enkel dat u verkeerd was verstaan bij de DVZ (notities CGVS p.47). Ook de aanvankelijke versie –dat uw nonkel E./E. u had aangeraden met uw problemen naar de politie te stappen, deed u op het CGVS van de hand stellende dat u dit niet had gezegd (notities CGVS, p.47). Het louter ontkennen van eerder afgelegde verklaringen is echter niet serieus. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze een coherent relaas brengt van de feiten die de rechtstreekse aanleiding tot zijn vertrek vormden. U liet hiermee duidelijk na dit te doen. Bovendien heeft u uw verklaringen bij de DVZ voor akkoord ondertekend nadat deze u werden voorgelezen.

Uw algemene geloofwaardigheid komt hiermee volledig op de helling te staan.

Dat uw verklaringen niet overtuigen en een ingestudeerd verhaal lijken, blijkt verder uit de volgende opvallende vaststellingen. Zo is het merkwaardig dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud nota's met uw uitgeschreven relaas vroeg voor te lezen om zeker te zijn dat u een volledige versie van uw verklaringen kon geven (notities CGVS, p.2,3). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze op een spontane manier een coherent verslag kan brengen over de gebeurtenissen die de aanleiding van zijn vertrek vormden. Wanneer u werd opgemerkt dat u deze papieren diende weg te steken, ten einde u te kunnen concentreren op het persoonlijk onderhoud zelf en de vragen die u gesteld gingen worden, probeerde u alsnog uw notities te raadplegen.

Verder dient er te worden vastgesteld dat u op de vraag naar het overlijden van uw vader, op de maand en het jaartal na, uitermate vaag en ontwijkend bleef in uw antwoorden. Wanneer u werd gevraagd van wie u vernam dat uw vader was overleden antwoordde u: "Mijn stiefmoeder, eh oma, neen die is ook overleden" en probeerde af te wijken van de gestelde vraag door over iets anders te beginnen vertellen. Nadat u werd opgemerkt dat u goed naar de gestelde vraag diende te luisteren en u opnieuw werd gevraagd van wie u informatie over het overlijden van uw vader had gekregen antwoordde u in tegenstelling tot uw eerste versie: "Van mijn zussen" (notities CGVS, p.7). De vraag van welke van uw zussen u dit vernam, ontweek u volledig door te melden dat u ze via Whatsapp contacteerde en gaf aan dat uw vader veel martelingen onderging. Op de vraag waar uw vader was overleden, dacht u even na om verder te antwoorden met "Andoyotu, een town in Togo" (notities CGVS, p.7). Vervolgens nam u alsnog uw geschreven nota's erbij en veranderde na een korte consultatie uw aanvankelijk antwoord op de vraag naar de plaats van overlijden van uw vader, van Andoyotu naar Buzikope, stellende dat het een voorstad van Andoyotu is (notities CGVS, p.7,8). Aangezien u vertelde dat uw vader vlak voor zijn overlijden in september 2018 behandelingen had ondergaan omdat hij veel last had van zijn gezondheid, werd u gevraagd welke behandelingen hij dan juist kreeg. U verklaarde eerst dit niet concreet te weten, behalve dat het een traditionele behandeling was in een kerk doch gaf verder een opsomming van uw vaders kwalen stellende dat hij was geslagen en dus een behandeling met planten kreeg (notities CGVS, p.8). Daar u de behandeling van uw vader vlak voor zijn overlijden linkte aan ondergane mishandelingen, werd gepolst wanneer deze dan hadden plaatsvonden. U maakte daarop melding van het jaartal 2010. Omdat u het overlijden van uw vader ongeveer acht jaar na dit voorval dateerde, werd u gevraagd wat zijn doodsoorzaak dan juist was. U herhaalde enkel dat uw vader was geslagen, gedrogeerd en op de grond gegooid. Daar u bij de DVZ het overlijden van uw vader, op geen enkele manier koppelde aan geweld en/of zijn problemen met familieleden en/of mededorpelingen (zie verklaringen DVZ d.d. 22/10/2018, vraag13 en vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5), werd u weerom gevraagd wat de officiële doodsoorzaak in 2018 was. U meldde enkel zeer algemeen dat uw vader verwondingen aan zijn lichaam had, zijn lichaam was gezwollen en hem alles pijn deed, zonder verdere uitleg. Hoe dan ook, van uw vaders overlijden en de officiële doodsoorzaak legde u verder geen enkel begin van bewijs neer, noch vroeg u uw familie –met wie u sinds uw komst naar België in contact staat (notities CGVS, p. 5,7,11) om een overlijdensakte of een akte met de vaststelling van de oorzaak van overlijden, over te maken. Uw vader, die op een kerkcompound het leven liet werd nochtans door zijn zus, uw tante, naar zijn geboortedorp Gboloba overgebracht om er te worden begraven (notities CGVS, p.8,9). Daar u uw vaders problemen met enkele mensen en diens overlijden rechtstreeks linkte aan uw persoonlijke vertrekmotieven, is het ontstellend dat u uw familie niet om dergelijke cruciale bewijsstukken heeft gevraagd maar enkel twee gesolliciteerde brieven voorlegde, één van uw oom E./E. en één van uw collega A. (zie documenten 5 en 8 in de groene map). In de brief van uw oom wordt trouwens met geen woord gerept over het overlijden van uw vader in 2018, terwijl de brief dateert van bijna een jaar na dit overlijden. Het feit dat uw oom zijn naam dan ook nog verkeerd zou spellen, dat u bovendien deze verkeerde uitspraak bij de DVZ handhaaft om vervolgens op het CGVS op te merken dat uw oom niet E. heet maar E., is overigens treffend.

Voor wat betreft uw bewering Ghana te hebben moeten verlaten omdat u er jarenlang voor uw leven vreesde door de problemen van uw vader (eigendoms geschil en voodoo praktijk) –overigens problemen van intra-familiale en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard-, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen hierover, ook niet overtuigen. Uw opeenvolgende verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS zijn immers niet eensluidend. Zo liet u bij de DVZ uitschijnen veel anonieme telefoontjes te hebben gekregen waarin van u werd geëist eigendomsdocumenten van uw vader af te geven. Daarnaast gaf u er aan dat uw vader ervan zou zijn beschuldigd voodoo tegen zijn neefje te hebben gebruikt. Op het CGVS gaf u aan twee dreig telefoons te hebben ontvangen (notities CGVS, p.32,37). Wanneer u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring, stelde u: "Neen ik zei twee telefoons" (notities CGVS, p.39). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende. Uit de vragenlijst van het CGVS, opgesteld bij de DVZ, blijkt immers dat u uw verklaringen voor akkoord tekende, nadat ze u werden voorgelezen (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019). Dat uw vader werd beschuldigd voodoo tegen zijn neefje te hebben gebruikt vertelde u dan weer op het CGVS helemaal niet. Wel maakte u er melding van een incident met een broer van uw vader, uw oom K. K. B. —uw oom E. schrijft deze naam als K. K.- die verlamd geraakte en dit werd gezien als het gevolg van vervloeking door uw vader die voodoo uitoefende, een incident welk u dan weer bij de DVZ niet vertelde (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5 en vraag 7). Waar u bij de DVZ vertelde dat uw vader een voodoospreuk over zich had gekregen en dat deze voodoospreuk zich ook naar u had overgezet omdat u zijn enige zoon bent (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5), maakte u hierover geen enkele melding op het CGVS. U stelde er enkel dat uw vader, een herbalist, zelf aan voodoo deed (notities CGVS, p.17,29,45).

Geconfronteerd met deze inconsistenties stelde u eerst dat u niet correct was verstaan bij de DVZ om vervolgens uw verklaringen zoals u die aldaar had afgelegd te ontkennen (notities CGVS, p.45). U beklemtoonde zelfs dat niemand voodoo op uw vader had toegepast en u dus zelf geen slachtoffer was van voodoo, zoals u dat bij de DVZ opmerkte (notities CGVS, p.46). Dat er sprake zou zijn van een misverstand bij de DVZ is overigens niet overtuigend. Wanneer u op het CGVS werd gevraagd of u opmerkingen had over uw gesprek bij de DVZ stelde u duidelijk geen opmerkingen te hebben (notities CGVS, p.4). Dat u bij de DVZ een uitleg geeft hoe de voodoospreuk die uw vader trof op u oversprong en u hierdoor gezondheidsproblemen kreeg om op het CGVS dit allemaal met klem te ontkennen, toont wederom dat uw verklaringen louter verzonnen zijn en u deze steeds aanpast aan het moment van uw persoonlijk onderhoud. Het feit dat uw tante het ook nog eens aandurfde om uw overleden vader, die door de dorpsgemeenschap/familie was verketterd en van voodoo beschuldigd in zijn dorp, te gaan begraven is grotesk in de context van uw uiteenzetting en doet eerder bijkomend vermoeden dat uw vader helemaal geen problemen kende in zijn geboortedorp (notities CGVS, p.29,30,34,35). Daar uw uiteenzetting over uw vaders problemen niet overtuigt, kan er aan uw bewering voor uw leven te vrezen omwille van uw vaders problemen, evenmin enig geloof worden gehecht. Andere redenen om uw land te verlaten of redenen om niet naar Ghana terug te kunnen keren, verklaart u niet te hebben (notities CGVS, p.46).

Bijgevolg kon er in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw geboortecertificaat, studentenkaart en voter's card, bevatten enkel uw identiteitsgegevens, die door mij niet worden betwist. De via uw raadsman, mr. Massin, opgestuurde opmerkingen over uw persoonlijk onderhoud op het CGVS zijn niet van die aard om een ander licht te werpen op de gedane vaststellingen. Behalve dat de plaatsnaam Boluba werd gecorrigeerd naar Gboloba (zie notities CGVS, p.30) betreft het immers een herhaling en wat bijkomende preciseringen van reeds gedane verklaringen (zie notities CGVS, p.30,31,34 en 35). De kopieën van de artikels over misdrijven met dodelijke afloop die in Ghana hebben plaatsgevonden, verschenen in online-media, werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen en hebben op u persoonlijk geen enkele betrekking.

Wat betreft de twee brieven, één ondertekend uw oom E. K. D. en één door uw vriend/collega X, kan worden opgemerkt dat dergelijke documenten geen objectieve bewijswaarde hebben aangezien het geen officiële stukken betreft maar louter verklaringen zijn van derden en een uitermate subjectief en gesolliciteerd karakter vertonen. Daarenboven dienen documenten neergelegd in een asielprocedure gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze allerminst het geval is. Wat betreft een kopie uit een deel van uw medisch dossier, met name een kopie van een medisch attest van een ondergane endoscopie, uitgevoerd door een arts van de 'Christleads Medical Services' in Accra (d.d. 07/07/2018), een overzicht van opname (gedurende een week) van uw bloeddruk en hartslag en een medische fiche, opgesteld door Fedasil (07/09/2018) –u stelde bij de DVZ soms hevige hoofdpijn te hebben en hierdoor niet goed te kunnen slapen (zie vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ d.d. 19/12/2019 en CGVS, p.20), dient te worden opgemerkt dat medische problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van medische elementen u een machtiging tot verblijf dient te richten aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste middel wordt geput uit "de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5,48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting inzake de principes inzake vluchtelingenrechtelijke vervolging, de subsidiaire bescherming en de toepassing van artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Het tweede middel stelt: “[...] de bestreden beslissing maakt de Belgische staat aansprakelijk voor de schending van: Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikel 62 van de vreemdelingenwet; Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoeker stelt dat “de protection officer geen grondig onderzoek van de feiten heeft verricht, de voor een beslissing noodzakelijke informatie heeft verzameld en alle elementen van het dossier in aanmerking heeft genomen”.

Verzoeker citeert artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet en rechtspraak van de Raad van State.

Verzoekers verweer luidt als volgt:

“I. Wat betreft de reisroute van verzoeker en de inbraak dat hij onder ging

Verwerende partij twijfelt over het verhaal van verzoeker over zijn reisroute naar België aan te komen en de inbraak die hij in Ghana moest onderstaan.

Verzoeker houdt in stand met zijn verklaringen over de reisroute dat hij nam. Zijn vriend G. vond hem een plaats in een schip die naar België ging.

De reis duurde ongeveer 2 weken met zeven mensen in het schip. Er was geen interactie tussen de verschillende mensen in schip omdat ze illegale reizigers waren en ze waren bang om iemand vindt hun als ze te veel lawaai tijdens de reis deden.

Verzoeker wist niet hoeveel betaald zijn vriend voor de reis. G. heeft het geheim gehouden over de kosten van verzoekersreis.

Betreffende de inbraak, deed verzoeker niks tegen dit omdat hij bang van zijn aanvallers was.

Inderdaad, duurden de bedreigingen tegen verzoeker tijdens meerdere jaren en ze waren heel duidelijk. Het leven van verzoeker is in gevaar in het geval van terugkeer naar Ghana.

Bovendien, maakt de dood van verzoekersvader de druk tegen hem meer belangrijk. Verzoeker denkt dat zijn aanvallers de politie betaalden en dit is de reden waarom verzoeker geen klacht tegen hun ingediende na de inbraak en de verschillende bedreigingen.

Het is niet verrassend om dit te denken toen wij zien dat Ghana de tweede meest corrupte land in Afrika is: [...]

De imbroglie die met de C1D agent in 2017 plaatsvondt gaat in deze richting. Zonder de tussenkomst van de universiteitsbewaker, misschien was verzoeker vermoord door deze drie mensen.

Rekening houden met de twee getuigenisbrieven dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud over de inbraak diende, blijkt het relaas van verzoeker geloofwaardig.

Het feit dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud nota's had toont allen dat hij zeer gestrest was. Deze stress komt van multiple trauma's die hij meegemaakt heeft toen hij in Ghana was. Sindsdien wordt hij psychologisch gevolgd om hem te helpen zijn trauma's te overwinnen.

II. Wat betreft de problemen van zijn vader

Alle problemen die verzoeker in Ghana ontmoet, komen van zijn vader. Inderdaad gebruikte verzoekers vader zwarte magie tegen zijn eigen broer en sindsdien beloofden de kinderen van deze laatstgenoemde om hem te wreken en ook op de aarden van hun grootvader terug te claimen omdat na de dood van deze laatstgenoemde was het verzoekersvader die deze aarden heeft geërfde.

Ondanks de doodsbedreigingen tegen verzoeker en zijn vader, gelukten ze te verbergen maar na de inbraak van 2018 wist verzoeker dat hij niet meer in veiligheid in Ghana was. De dood van zijn vader werd niet de vrees verzoeker veranderd. Hij is zeker dat deze mensen hem willen dood. Zolang leeft verzoeker is hij een bedreiging voor hen omdat hij de erfenis van zijn grootvader kon claimen. Ze zullen hun bedreigingen niet stoppen zolang is verzoeker niet dood aangezien hij de wettige erfgenaam van deze aarden is.

Bovendien het feit dat de zuster van verzoekersvader het lichaam van deze laatstgenoemde naar zijn herkomst dorp bracht om hem te begraven betekent niet dat hij werd vergeven. Ze alleen respecteerden de traditie.”

Verzoeker argumenteert inzake het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij het verzoekschrift:

- « *Le Point*, «Ghana : la corruption à son paroxysme», 19/12/19
- *West Africa Network for Peacebuilding (WANEP)*, “Ghana: Current peace and security dynamics in perspective”, 06/2019
- *Buitenlandse zaken*, “Ghana : Algemene veiligheid”, update op 07/01/21.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De artikelen 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met de artikelen 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6.1. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

6.2. Inzake verzoekers reisroute stelt de bestreden beslissing:

“Vooreerst kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de door u beweerde reisroute. U verklaarde hierover een illegale reis te hebben gemaakt per schip, van de haven van Tema in Ghana tot Antwerpen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities” CGVS, p.25 26). U gaf vervolgens aan over een geldig paspoort te hebben beschikt voorzien van een visum voor Italië en over een vliegticket voor een geboekte zakenreis naar dat land, maar stelde dat al deze documenten u werden ontvreemd bij een inbraak in uw woning eind juli 2018 (notities CGVS, p.21). Gevraagd of u een aangifte deed van de inbraak en het ontvreemden van deze documenten gaf u aan dit niet te hebben gedaan. Uw uitleg bang te zijn geweest dat de mensen die u bedreigden de politie de mond zouden snoeren, is echter niet afdoende voor uw nalaten, gelet het belang van dit paspoort in uw beroepsleven en bovendien niet overtuigend (notities CGVS, p.21,24). Behalve dat u over geen enkel begin van bewijs van de beweerde inbraak en diefstal van uw paspoort blijkt te beschikken, zijn verder ook uw verklaringen over het verlies van uw paspoort niet aannemelijk. Uit beschikbare informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier blijkt immers dat uw Schengenvisum op 1 augustus 2018 werd uitgereikt door de Italiaanse autoriteiten, dat wil zeggen na de door u beweerde inbraak die u bij de DVZ op 28 juli 2018 en op het CGVS eind juli 2018 dateerde (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5). Dit visum was geldig van 25 augustus 2018 tot 14 september 2018. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat u bewust uw paspoort, met de daarin aangebrachte informatie zoals het Schengen visum en in- en uitreisstempels in uw paspoort die niet overeenstemmen met uw asielrelaas, voor de Belgische asieldiensten tracht achter te houden.”

Verzoekers relaas inzake een illegale bootreis, daarenboven zonder enig begin van bewijs inzake vertrek / reisroute / aankomst, kan niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de voorstaande motivering omtrent zijn paspoort en het uitgereikte Schengenvisum.

De herhaling van zijn verklaringen inzake de inbraak en de verwijzing naar landeninformatie over corruptie in Ghana is evenmin dienstig ter vergoelijking van de vaststellingen dat verzoeker (i) zijn paspoort niet bijbrengt, (ii) geen bewijs bijbrengt inzake de voorgehouden inbraak tijdens dewelke hem beweerdelijk belangrijke persoonlijke spullen werden ontnomen, (iii) de inconsistentie inzake de tijdsperiode van de vermeende inbraak en het afgeleverde Schengenvisum door de Italiaanse autoriteiten. Dit betreft een negatieve indicatie voor verzoekers geloofwaardigheid.

7. De bestreden beslissing stelt:

“Uw opeenvolgende verklaringen bij de DVZ en op het CGVS met betrekking de door u beweerde inbraak bevatten immers frappante tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid volledig op de helling zetten. Zo verklaarde u bij de DVZ 's nachts wakker te zijn gemaakt door een heftig gebonk op uw deur (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5). Uit uw uiteenzetting op het CGVS blijkt nochtans duidelijk dat u nog niet sliep, daar u net klaar was met uw pen in uw boek te steken en richting slaapkamer te stappen toen u geklop hoorde (notities CGVS, p.41). Waar u bij de DVZ vertelde daags na het incident met uw nonkel E. K. D. en een zuster naar uw huis te zijn gegaan om te kijken wat er was gebeurd (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5), gaf u op het CGVS aan dat u behalve met uw oom E. –een naam die u overigens corrigeerde naar E. (notities CGVS, p.42)- met uw oom F. D. en uw collega A. uw woning ging inspecteren. U ontkende dat uw zuster was mee geweest. Geconfronteerd met deze uiteenlopende voorstelling van dezelfde feiten, meldde u enkel dat u verkeerd was verstaan bij de DVZ (notities CGVS p.47). Ook de aanvankelijke versie –dat uw nonkel E./E. u had aangeraden met uw problemen naar de politie te stappen, deed u op het CGVS van de hand stellende dat u dit niet had gezegd (notities CGVS, p.47).”

Verzoekers verweer dat hij *“denkt dat zijn aanvallers de politie betaalden en dit is de reden waarom verzoeker geen klacht tegen hun ingediende na de inbraak”* kan bezwaarlijk aangenomen worden als nuttige weerlegging van de voorstaande inconsistente verklaringen omtrent de vermeende inbraak. De motivering is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

8. Verzoeker stelt dat hij nota's gebruikte tijdens het persoonlijk onderhoud omdat hij zeer gestrest was.

Te dezen dient te worden opgemerkt dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het CGVS gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen.

Verzoeker toont evenmin concreet aan waarom hij zich inzake zijn verklaringen omtrent de oorzaak en omstandigheden van zijn vertrek diende te beroepen op persoonlijke notities teneinde zijn persoonlijk wedervaren te kunnen vertellen.

9. Verzoeker verwijst naar zwarte magie die door zijn vader gehanteerd werd tegen zijn broer en de oorzaak was van de problemen inzake de eigendomsproblematiek binnen zijn familie.

Verzoekers herhaling van de problemen ingevolge zwarte magie kan de bestreden beslissing niet weerleggen waar deze omstandig motiveert inzake verzoekers vage verklaringen inzake de datum en plaats van het overlijden van zijn vader, de oorzaak van het overlijden van zijn vader en dat dit overlijden slechts door middel van twee gesolliciteerde brieven wordt gestaafd.

Verzoekers aangevoerde vrees te worden gedood door zijn familieleden omdat hij enige erfgenaam is, kan evenmin aanvaard worden als dienstig verweer ten aanzien van de motivering die stelt:

“Voor wat betreft uw bewering Ghana te hebben moeten verlaten omdat u er jarenlang voor uw leven vreesde door de problemen van uw vader (eigendomsgechil en voodoo praktijk) –overigens problemen van intra-familiale en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard-, dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen hierover, ook niet overtuigen. Uw opeenvolgende verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS zijn immers niet eensluidend. Zo liet u bij de DVZ uitschijnen veel anonieme telefoontjes te hebben gekregen waarin van u werd geëist eigendomsdocumenten van uw vader af te geven. Daarnaast gaf u er aan dat uw vader ervan zou zijn beschuldigd voodoo tegen zijn neefje te hebben gebruikt. Op het CGVS gaf u aan twee dreig telefoons te hebben ontvangen (notities CGVS, p.32,37). Wanneer u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring, stelde u: “Neen ik zei twee telefoons” (notities CGVS, p.39). Een loutere ontkenning van eerdere verklaringen is echter niet afdoende. Uit de vragenlijst van het CGVS, opgesteld bij de DVZ, blijkt immers dat u uw verklaringen voor akkoord tekende, nadat ze u werden voorgelezen (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019). Dat uw vader werd beschuldigd voodoo tegen zijn neefje te hebben gebruikt vertelde u dan weer op het CGVS helemaal niet. Wel maakte u er melding van een incident met een broer van uw vader, uw oom K. K. B. —uw oom E. schrijft deze naam als K. K.- die verlamd geraakte en dit werd gezien als het gevolg van vervloeking door uw vader die voodoo uitoefende, een incident welk u dan weer bij de DVZ niet vertelde (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5 en vraag 7). Waar u bij de DVZ vertelde dat uw vader een voodoospreuk over zich had gekregen en dat deze voodoospreuk zich ook naar u had overgezet omdat u zijn enige zoon bent (zie vragenlijst CGVS d.d. 19/12/2019, vraag 5), maakte u hierover geen enkele melding op het CGVS. U stelde er enkel dat uw vader, een herbalist, zelf aan voodoo deed (notities CGVS, p.17,29,45). Geconfronteerd met deze inconsistenties stelde u eerst dat u niet correct was verstaan bij de DVZ om vervolgens uw verklaringen zoals u die aldaar had afgelegd te ontkennen (notities CGVS, p.45). U beklemtoonde zelfs dat niemand voodoo op uw vader had toegepast en u dus zelf geen slachtoffer was van voodoo, zoals u dat bij de DVZ opmerkte (notities CGVS, p.46). Dat er sprake zou zijn van een misverstand bij de DVZ is overigens niet overtuigend. Wanneer u op het CGVS werd gevraagd of u opmerkingen had over uw gesprek bij de DVZ stelde u duidelijk geen opmerkingen te hebben (notities CGVS, p.4). Dat u bij de DVZ een uitleg geeft hoe de voodoospreuk die uw vader trof op u oversprong en u hierdoor gezondheidsproblemen kreeg om op het CGVS dit allemaal met klem te ontkennen, toont wederom dat uw verklaringen louter verzonnen zijn en u deze steeds aanpast aan het

moment van uw persoonlijk onderhoud. Het feit dat uw tante het ook nog eens aandurfde om uw overleden vader, die door de dorpsgemeenschap/familie was verketterd en van voodoo beschuldigd in zijn dorp, te gaan begraven is grotesk in de context van uw uiteenzetting en doet eerder bijkomend vermoeden dat uw vader helemaal geen problemen kende in zijn geboortedorp (notities CGVS, p.29,30,34,35). Daar uw uiteenzetting over uw vaders problemen niet overtuigt, kan er aan uw bewering voor uw leven te vrezen omwille van uw vaders problemen, evenmin enig geloof worden gehecht. Andere redenen om uw land te verlaten of redenen om niet naar Ghana terug te kunnen keren, verklaart u niet te hebben (notities CGVS, p.46)."

De voorstaande motivering is terecht en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad bijgetreden aangezien ze niet nuttig wordt weerlegd.

10. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS